

Bemærkninger til det foranstaaende Lovforslag.

Efterat Lov af 11te Februar 1863 angaaende Begunstigelser i Henseende til Brugen af stemplet Papir var udkommen, blev der jævnlig indgivet Ansøgninger til Finansministeriet fra forskjellige Foreninger, hvis Formaal nærmest gik ud paa at fremme Almuens økonomiske Velvære (saasom Husholdnings-, Brugs-, Credit- og Bygge-Foreninger) om i Henhold til den nævnte Lovs § 3 at erholde Stempelfrihed for de af dem udstedte Documenter. Ministeriet saae sig kun istand til for en Deel at imødekomme de paagældende Foreninger, idet den Bemyndigelse, som hiin Lov giver Administrationen til at tilstaae Stempelfrihed for visse Documenter, nærmest var beregnet paa de af Sparekasser og Bankinstituter af lignende Bestaafenhed udstedte Documenter, der efter Forholdenes Natur kun for en Deel kunde falde sammen med dem, der bleve udstedte af Foreninger som de ovennævnte. Da det imidlertid af de indgivne Ansøgninger fremgik, at det vilde være af væsentlig Betydning for de forskjellige Foreningers Bestaaen, at der tilstodes dem en Stempelfrihed som den ansøgte, og da Ministeriet nærrede den Overbevisning, at der var Grund for Staten til, hvor det kunde skee uden uforholdsmæssige Offer og uden Indgreb i andre Rettigheder at komme den sociale Stræben imøde, som har fundet sit Udtryk i Foreninger af den ovennævnte Natur, og som navnlig i Udlandet har vundet megen Udbredelse, troede Ministeriet at maatte være betænkt paa at søge slige Foreninger tilvendt den Hjælp, som Staten uden noget stort Offer fra sin Side kunde yde dem ved at tilstaae Stempelfrihed for deres Documenter. Men da nogen Tid maatte hengaae deels for at det kunde vise sig om den her i Landet begyndte Udvikling havde en naturlig Bund og Fremvæxt og om der altsaa var nogen Trang til en Lov, som det foreliggende Forslag, og deels for at Ministeriet gennem en større Erfaring kunde overskue, paa hvilke Punkter, der navnlig maatte være Grund til at yde den paatænkte Stempelbegunstigelse, troede man, som nedenfor nærmere omtalt, foreløbig at

kunne undlade at afkræve enkelte Foreninger Stempelafgift for nogle Documenter, om hvilke det var tvivlsomt, hvorvidt de kunde henføres under den ovennævnte § 3 i Lov af 11te Februar 1863.

Søvrigt bemærkes:

ad § 1.

Ministeriet har maattet ansee det for rettest at holde Betegnelsen af til hvilke Foreninger og hvilke Documenter, den foreslaaede Begunstigelse skal kunne indrømmes, i mere almindelige Udtryk, deels fordi det efter de bestaaende Foreningers forskjellige Organisation vil være saa godt som uigjortigt, noagtigt at angive de forskjellige Documenter, som paa Grund af deres Art eller af andre Aarsager maatte egne sig til Stempelbegunstigelse, deels fordi hele den her omhandlede Foreningsudvikling, endnu ikke har fæstnet sig saaledes, at man kan vide om den fremtidig i Tet og Alt vil følge det indtraadte Spor eller antagne nye Former, som man, ved nu at forsøge en udtømmende Angivelse, mulig i sin Tid med Rette maatte komme til at udelukke fra Stempelbegunstigelsen.

Det vil sees, at der ved Angivelsen af hvilke Foreninger, Lovforslaget omfatter, ikke blot er taget Hensyn til dem, der gaae ud paa at fremme Velværet hos den i daglig Tale saakaldte „arbejdende“ Deel af Befolkningen, men ogsaa til de Foreninger, der tage Hensyn til saadanne Dele af Befolkningen, der ikke pleier at henføres under den nævnte Betegnelse, men dog have et lige saa gyldigt Krav som denne paa at understøttes, i hvilken Henseende exempelviis kan nævnes Underofficersklassen, for hvilken der er ordnet særlige Syge- og Begravelseskasser. Naar det samme steds er anført som en Eiendommelighed, der kræves hos de Foreninger, der kunne vente Begunstigelse, at de skulle have en overveieende velgjørende Character, da har man valgt disse Udtryk, fordi de mentes at omfatte ogsaa de Tilfælde, hvor der af dem, der tilskyde de fornødne Pengemidler, i det Høieste betinges en simpel Forrentning og successiv Tilbage-